

Їх кличе у мандри дорога...

Значну частину свого життя вони проводять у дорозі. Часто зустрічають знаменитих і надзвичайно цікавих людей. Їхній професії заздять, вважаючи її найромантичнішою і найцікавішою у світі. Хоча насправді це дуже складана, відповідальна, але дійсно цікава робота. Мова йде про залізничників.

А хто з нас не любить поїзди? Адже вони асоціюються з омріяними мандрями, новими знайомствами, довгоочікуваними зустрічами та, звісно ж, теплим поверненням додому. Мабуть, саме тому, слухаючи стук коліс, з кожною хвилиною все більше здається, що він співзвучний з ударами нашого серця. При цьому, професії працівників залізниці не надто популярні серед молоді, хоча, не можна заперечувати, що дітям та підліткам все ж дуже б хотілося сісти за кермо локомотива чи з серйозним виглядом оголосити дорослим про відправлення потягу. Тому зовсім не дивно, що в сфері залізничного транспорту вже не один десяток років проводиться активна профорієнтаційна робота, а залізничні позашкільні гуртки лишаються неймовірно цікавими як для дорослих, так і для дітей. На сьогодні в Україні залишилося лише 9 дитячих залізниць. Одна з яких – у Рівному. І, треба сказати, педагоги краю, батьки, підлітки неабияк задоволені діяльністю цієї структури.

учні Здолбунівського ВПУ залізничного транспорту. Як справжні фанати своєї майбутньої професії себе зарекомендували учні групи №7 Денис Косюк та Андрій Антонюк. Хлопці цікаво презентували свій навчальний заклад – розповіли про перелік професій, навчально-матеріальну базу закладу, демонстрували профорієнтаційний відеофільм, роздавали інформаційні листівки, а також відповідали на запитання майбутніх випускників. За словами школярів, вони відкрили для себе багато нового про роботу на залізниці.

Залізничник – як дід і батько

Гості із Львівщини, із Львівського міжрегіонального ВПУ залізничного транспорту теж розповіли багато цікавого про нелегку працю залізничників. Учень-другокурсник Юрій Галій показав будову поїзда на макеті... Юнак впевнений, що професія залізничника престижна, завжди затребувана й шляхетна. Залізничників у родині Юрія – кілька поколінь. Трудилися у цій сфері й тато, і дідусь. Планує продовжити родинну традицію й він. Поки він вчиться на

Розповідь майстра виробничого навчання Львівського міжрегіонального ВПУ Івана Липницького про навчання та будні залізничників захопила школярів.

Макет потяга зацікавив наймолодших гостей заходу. Учень Львівського міжрегіонального ВПУ Юрій Галій із задоволенням розповідає малюку про будову поїзда.

і новими враженнями. Проводжаючи поглядом міські пейзажі, що пролітають за вікном, знайомлячись з популярними ми уявляємо собі в суперечки і вміти вирішити усілякі конфліктні ситуації. Перш за все провідник є представником Укрзалізниці, її обличчям. Він покликає

Учні Здолбунівського ВПУ залізничного транспорту Денис Косюк та Андрій Антонюк зробили цікаву презентацію закладу.

Десятикласники ЗОШ №2 Богдан Сергієнко, Наталя Воронцова та Марина Романюк зацікавилися залізничними професіями.

Сергій Чекан. – Ми обслуговуємо різні вагони – це і платформи для перевезення вантажів, і спеціальні вагони для транспортування зерна тощо. Ця спеціальність – багатогранна. Можна постійно міняти кваліфікацію. Можна спробувати себе й у ремонті вагонів, і в ремонті тепловозів, можна потім стати слюсарем-інструменталь-

портний засіб. Ним зручно і цікаво подорожувати. Якщо за кермом авто ти маєш бути зосереджений на дорозі, то, подорожуючи потягом, можна милуватися краєвидом міст і сіл, повз які проїжджаєш. Залізниця для мене асоціювалася з працею машиніста, провідника... В дитинстві, зізнаюся, мріяв посидіти в кабіні по-

Обрати життєвий шлях можна вже сьогодні

Так, минулого тижня, на Рівненській дитячій залізниці було велелюдно. Сюди завітало учні 8 та 10 класів кількох рівненських шкіл, батьки, котрі зацікавлені, аби їхні діти зробили кар'єру у залізничній сфері, студенти та викладачі профільних навчальних закладів та навіть дошкільнята, які мріють стати машиністами. Обласна служба зайнятості спільно з структурними підрозділами ПАТ «Укрзалізниця», аби популяризувати вкрай необхідні робітничі професії сфери залізничного транспорту провели профорієнтаційний захід «Світ професій залізниці».

– Такий широкомасштабний захід організовується в Рівному вперше і має на меті ознайомити старшокласників з професіями сфери залізничного транспорту, навчальними закладами, які готують таких фахівців та роботодавцями цієї сфери діяльності. А також спонукати дітей більш відповідально ставитись до свого професійного вибору, – розповіла заступник директора обласного центру зайнятості Тетяна Новорок.

Так майбутнім випускникам про переваги професії залізничника розповідали представники п'яти профільних навчальних закладів України, серед яких були й

цію й він. Поки він вчиться на помічника машиніста, а в майбутньому планує продовжувати навчання у вищій школі. А поки що – пишається, що став учнем своєї альма-матер. Тут, каже, дають ґрунтовні знання та цікаве дозвілля, яке допомагає різносторонньо розвиватися майбутнім залізничникам. Хлопець із задоволенням відвідує спортивні секції та запрошує школярів зробити правильний вибір – обрати професію залізничника.

Цікавий екскурс у світ залізничних професій зробили люди, які віддали цій сфері уже багато років.

Провідник – обличчя Укрзалізниці

Світлана Шолудько, працівник РПЧ-3, інструктор поїзних бригад, у якої в підпорядкуванні 132 людини: провідники, бригадири, касири, розповідає про романтику і відповідальність професії провідника:

– Скільки разів, сідаючи до потягу, ми переживали легке засмучення, почувши фразу: «Потяг вирушає, проводжаючих просимо покинути вагон». Проте, коли у дверях купе з'являється усміхнений провідник, дорога вже не здається такою довгою і сумною. І, не дивлячись на те, що майже усі залізничні спеціальності дуже потрібні, особливо затребувана все-таки професія провідника. В уяві пасажирів потяга далекого прямування професія провідника пов'язана з постійними подорожами

ніками, ми уявляємо собі, скільки ж населених пунктів може побачити провідник, із скількома людьми познайомитися, скільки цікавого дізнатися. Ця професія складна, багатогранна, потребує не лише професійних базових навиків, але і терпіння – адже, окрім постійних подорожей, зустрічей з новими людьми, провідник ще і офіціант, і прибиральник, і психолог, і наставник. В обов'язки провідника входить: здійснення посадки і висадки пасажирів, контроль проїзних документів; видача і збір постелі; оповіщення пасажирів про зупинки і час стоянки потяга тощо. Давно вважали, що провідниками повинні працювати чоловіки. Зараз цей стереотип залишився далеко у минулому, і нарівні з сильною половиною людства часто представниками цієї професії є жінки.

Провідниками сьогодні працюють переважно молоді, енергійні люди у віці від 18 до 35 років. Старші провідники мають безцінний багатолітній досвід. Заздалегідь склавши кваліфікаційний іспит, вони обслуговують пасажирів фірмових потягів. Як правило, там комфортніші умови роботи, вища оплата праці. А додатковим бонусом можна вважати красиву форму і безліч знаменитостей серед пасажирів. Отже, не лише стать, але і вік не є вирішальним чинником у питанні «бути або не бути» провідником. Важливо ніколи не вступати

ї обличчям. Він покликається підтримувати репутацію залізничної служби, забезпечуючи максимальний комфорт кожного пасажира. Професійний провідник завдяки своєму досвіду, вмінню зрозуміти потреби людини і прагненню допомогти завжди залишає у пасажирів найприємніші враження про поїздку, і люди надалі все частіше користуються цим видом транспорту. Як же стати провідником? Необхідні знання можна отримати в ВПУ, що має відповідний факультет. Ще один спосіб – звернутися до одного із спеціалізованих навчальних центрів.

Провідники проходять до медичну підготовку, вчаться гасити пожежу тощо. Доводилося одній з наших провідниць й пологи приймати. Народилася дівчинка, яку вдячні батьки назвали на честь нашої колеги.

– Вважаю, що основними і найважчими професіями є машиніст та його помічник. Ця робота вимагає великої відповідальності, знань, концентрації, – говорить заступник начальника ДЕПО з ремонту Андрій Ковальчук.

Для тих хто знає закон Ома...

– А для того, аби подорожувати залізницею було безпечно, є така професія слюсар рухомого складу. Я є представником цієї професії і працюю в вагонному депо Здолбунів бригадиром шостого розряду, – розповідає

ти слюсарем-інструментальником і працювати налагоджувати станків, що є дуже високооплачуваною роботою. Цікаво, що працювати тут можуть і дівчата. Вони можуть бути дефектоскопістами, котрі є чи не найголовнішими у забезпеченні безпеки руху. Вони знаходять несправності різних частин та вузлів вагона.

– Той, хто не боїться висоти, той, хто любить фізику і вивчив закон Ома, може працювати електромонтером контактної мережі. Ця людина здійснює демонтаж і монтаж контактної мережі з використанням електричного та пневматичного інструменту, такелажних пристроїв та механізмів при знятій напрузі під керівництвом електромонтера більш високої кваліфікації. Виконує роботи на висоті при знятій напрузі і подалі від частин, які знаходяться під напругою. Бере участь у виправленні опор. Далі можна отримати вищу освіту. І вже стати інженером. Для цього потрібно мати знання і бажання працювати. А робота ця не складна і цікава, – вважає заступник начальника Рівненської дистанції електропостачання Микола Рябенко.

Зробити

правильний вибір

– Я завжди знав, що залізниця основна транспортна артерія нашої держави, – ділиться почутим і побаченим десятикласник ЗОШ № 2 Богдан Сергієнко – Потяг, вважаю, найнадійніший транс-

потяга... Однак уже зараз на порозі випуску зі школи я мав би обрати свій фах. Вагаюся з вибором, та й батьки мають свої побажання. Працювати в залізничній сфері до сьогодні і не думав. Аж поки не відвідав цей профорієнтаційний захід. Тут я побачив «закулісся» залізниці. Почув про ті спеціальності, які ніхто не помічає, але без них потяг не рушить: монтер колії, диспетчер дистанційний, оператор дефектоскопного візка, складач поїздів, регулювальник швидкості руху вагонів тощо. Кожна з цих професій вимагає не лише грубої сили, витривалості, а й неабиякого інтелекту. Тож я задумався, куди мені вступати і який фах обрати. А взагалі, варто подякувати службі зайнятості за такі заходи. Відвідавши кілька таких, я зрозумів, що я та навіть мої батьки маємо доволі туманне уявлення про деякі професії, багато з яких навіть не затребувані на ринку праці. Тож, витративши час і гроші на навчання, я б, цілком ймовірно, потім не знайшов би роботи. Тож сьогодні я зробив висновок – вибір професії – це не просто «для галочки», від нього залежить, як складеться подальша доля. А я хочу бути успішним, хочу працювати у себе вдома, щоб моя робота приносила мені задоволення і, ясна річ, достойно оплачувалася.